

Istand til at beholde Andet tilbage af deres Befætning end Røer og Maltesfaar. Resten af Faarene maa nedslagtes nu i Efteraaret eller sælges levende til engelske Opkjøbere. Dette er for Folk omtrent det Samme som at bruge deres Kapital; ganske vist kunne de dels benytte Faarene, som nedslagtes paa den heldigste Tid af Aaret, til Fødemiddel, og dels erholde de for de solgte Faar et Bederlag, som sætter dem istand til at afbetale Noget af deres Gjæld til Kjøbmanden, men paa den anden Side vil Landbondens Vareproduktion til næste Sommer blive meget ringe og gjøre det besværligt for ham at gjøre de fornødne Indkjøb af Nødvendighedsartikler hos Kjøbmanden, som jo, som jo naturligt er, ikke godt kan indlade sig paa at give nogen udstrakt Kredit under saadanne Forhold. Den Hjælp, som vore danske Brødre søge at skaffe tilveie for at afhjælpe Nøden i det haardt hjemsogte Island, bør derfor ogsaa efter min Formening komme Nord- og Østamtet tilgode med en forholdsmeetsig Andel; jeg skal paa Sagens nærværende Standpunkt ikke driste mig til at fremkomme med noget bestemt Forslag i saa Henseende; Afgjørelsen heraf maa overlades til Landshøvdingen, naar han i Løbet af Vinteren fra mig har modtaget de Beretninger, som jeg agter at affordre Sysselforstanderskaberne, som ifølge Forordningen af 4de Mai 1872 efter indhentet Erklæring fra Kepsforstanderskaberne have at træffe Foranstaltninger til Forebyggelse af Hungersnød i Sysslerne, og som hidtil ikke have ladet høre fra sig.

Sluttelig skal jeg kun tilføie, at denne min Beretning er affattet paa Basis af de personlige Erfaringer, jeg har gjort for Øffords Syssels Vedkommende og de østlige af Amtets Jurisdiktioner Vedkommende, som jeg har gennemreist i Tidsrummet fra den 21de August til den 8de September d. A., og forøvrigt paa Konference og Samtale med ansete og paalidelige Mænd.

Nord- og Østamtets Kontor, den 30te September 1882.

J. Havsteen,
ff.

Høiælbaarne

Hr. Landshøvding S. Finjen.

Kmd. af Db. og Dbmd. p. p.

III.

Gjenpart.

Landshøvdingen over Island. p. t. Kjøbenhavn, den 9de Oktober 1882.

Da det sidst ankomne Postdampskib fra Island ikke har medbragt nogen officiel Indberetning fra de stedlige Myndigheder om den Nød, der paa Grund dels af det betydelige, ved Død af Sult og Kulde foranledigede Kreaturtab, som i afvigte Vinter og Foraar har ramt en stor Del af Sønder- og Vestamtet, og dels af den mislykkede Græsbeurt, som Havens Tilstedeværelse ved Nordlandets Kyster indtil hen i September Maaned har medført — truer Islands Befolkning i den nærmeste Fremtid, saafremt der ikke dels ved Regjeringens Foranstaltninger, dels ved Privates Gaver søges raadet Bød herpaa — har Deres Excellence anmodet mig om at meddele Dem de Oplysninger, som jeg i saa Henseende under mit midlertidige Ophold hersteds har modtaget fra Island med de hertil i Slutningen af September Maaned ankomne Postdampskibe „Arcturus“ og „Baldemar“.

I Anledning heraf giver jeg mig den Ære herved at meddele, at jeg med den nævnte Postleilighed har modtaget Skrivelser fra begge Landets Amtmænd, B. Thorberg og J. Havsteen, af hvilke den førstnævnte under min Fraværelse for Tiden tillige bestyrer Landshøvdingsembedet, henholdsvis af 15de og 11te September d. A., og at Tilstanden i Island i den omspurgte Henseende i Henhold til de mig saaledes foreliggende Oplysninger vil kunne betegnes som følger:

Paa Sønderlandet og Vestlandet, navnlig i Rangarvalla, Skaptafells, Borgarfjords, Myra, Snæfellsnæs og Gnappadal samt Dala Syssel, vare Kreaturerne omkomne i Tusindvis af Kulde og Sult i den forløbne Vinter og Foraar, idet der efter forrige Aars uheldige Høst tidligt indtraadte Fodermangel, og det paa Grund af det storm-